

*Hevernek kinn a parton, ájult fű, híg kövek közt
jóllakott, lusta fókák, nyújtózkodó vadak.
Ha egy-egy férfiszépség elvonul Δ t-ben,
pillájuk meg se rebben a nagy szeretkezésben:
ius primum Solis est. 6^h. Birja még a Nap.
Kevélyen néz szét háremén, újabb nőket kutat.
Már nem talál, ezért hát útnak indul.
Végigsimít a Bakony szőrzetén,
szeméremdombok között tűnik el.*

*Az aktusnak itt vége. A hölgyek hazatérnek.
A színházban most taps zúg, felpattannak a székek.*

BELÁNYI GYÖRGY

Stációk után: az Időben

*Vérembe robbant minden stáció
s új csöndek siklanak ki szívemből
Fekszem arcomra rácsozott térben
hová az időzített Idő dől*

*Fülembe ritmust sípol a semmi —
morzéznam verslábra üzenetét
hogy partizán kóddal a dal időm
negatív jeleit sorozza szét*

*Szabadság így sem választ: szőkévé
sütött hajam holdra visszalibben
Viszem terhed Idő mint anyámat
hordozom most betegségekben*

*Teát iszom akár ecet volna
reggelre ezüstöt old torkomban
Csillaggá fagy amit az éj könnyez
Szemembe fény verejtéke csobban*

*Görcsül a hiány bennem már gyönggyé
s törvényt nem utaztat a fegyelem
Kísértsen ige téged is Idő
versemben amíg egy leszel velem*

*Fekszem léteemmé rácsozott térben:
arcomra időzített idő dől
Vérembe robban minden stáció
és csöndek siklanak ki szívemből*

Csillagtánc 1918

Igen: rácsörren a csönd arra —
míg szavának csillag-szuronyát
hordják: holdharangkondulásra
masíroznak sorban éj-bakák —

aki hajnal-homloka mögött
vörösborból vöröslő Napot
álmodott az ugar-asztalra
és maga m a g j a körül forgott:

vérre lobbant tűzben forrongó
fejét ha fordította ölbe
nem Léda volt — de: forradalom!
(szíve jaj az rándult ökölbe)

mert asszonytalan éj van mikor
ágyúszájba szorul a haza
s Dunának hangját regruta-szél
torka száz hangon visszhangozza

mert himbálódzik a hasas hold:
köldök-zsinór rántja a Napot

Abortált faj fölött tépi az
Őrző a mindenség-harangot

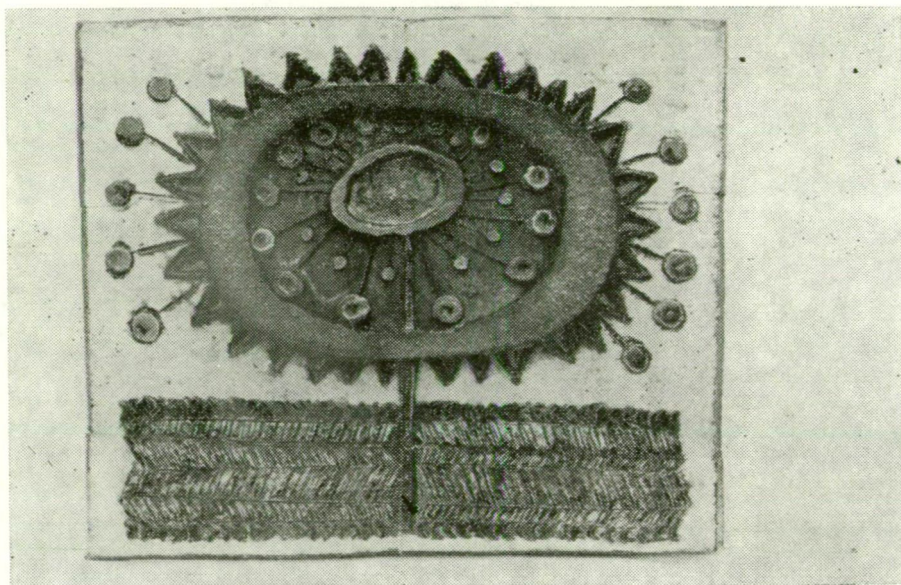
Virág-szívét muharsörényű
lovak rögökbe mért taposták?
Fehérül Saturnus-kantárba
a homlok s ráncolják a rózsák:

ősz van — Készülő tél könnyeli
a magyart: ki élő és ki holt
Széllel tömött bakazubbonyon
rozsdavert érem verdes: a hold

Ömlik a bor Tört üveg a szó:
szurony csorbul fagyott asztalra
Vérben marad ki fölemeli
igen: rácsörren a csönd arra

Eszme ha volt is ember nincsen
tisztá hó-inget adni rendre
Legények! Fényesre az eget!
Csillagtáncot jár Ady Endre

1977



VÉGVÁRI GYULA MUNKÁJA